

OMYŚLIĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

[*fut 3 sg omyśli.*] ◊ [*praet 3 sg m omyślił (1).*] ◊ [*3 pl m pers omyślili (1).*] ◊ [*con 3 sg m by omyślił (1).*] ◊ [*impers praet omyśl(o)no jest.*].

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Obmyśleć, zaplanować (1) :*

[*omyścić co: Ale to tak omyflono ieft/ ku zwierchniei wczafzności/ bo praca ludzka/ y żywot ten cieiefny/ mufi rozność czałow zachować. UstKościel 83. Cf omyścić co komu.*]

[*omylić co komu: A ktemu gdy im Pan Bog da to ferce/ iże ná tym łą kontenći co im fprawiedliwie Bog omyfli/ á o cudze nic niedbáią/ łą to wielkie bogáctwá GilPos 281v.*]

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): á iákoby w pokoiu żyć/ á żyć dobrze/ tego Krolowie oni wási nie omyślili GórnRozm L4.

2. *Zaopatrzyć, obdarzyć [kogo, co kim, czym] (2) :* Aby ią pan Bog omyflił krałnym łynem/ Piękną dziewoią. *LudWieś A3v; Burłę Ieruzálem zbudował murem/ y potrzebámi omiślił. BielKron 393v.*

Formacje współrdzenne cf MYŚLIĆ.

Cf OBMYŚLIĆ, [OMYŚLENIE], OMYŚLON

AK